

Arrest

nr. 134 210 van 28 november 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Tongeren, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Tongeren van 24 juni 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 25 juli 2014 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 24 maart 2014 een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.2. De burgemeester van de stad Tongeren nam op 24 juni 2014 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoeker op 3 juli 2014 ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van 52, §3 gelezen in combinatie met artikel 69ter, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 24-03-2014 werd ingediend door :

*Naam: [E.]
Voorna(a)m(en): [R.]
Nationaliteit: Marokko
[...]*

om de volgende reden geweigerd :

De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie;

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht.

In zijn synthesememorie verschaft hij de volgende toelichting:

“Verzoeker voorzag tijdig alle documenten.

De beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten is echter gemotiveerd met volgend bewoording:

“De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.”

Deze motivering komt hoegenaamd niet overeen met de werkelijkheid.

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker en de negatieve beslissing werd geheel foutief gemotiveerd.”

2.2. De Raad merkt op dat uit het neergelegde administratief dossier blijkt dat verzoeker op het ogenblik dat hij een aanvraag indiende tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie verzocht werd binnen de drie maanden ter onderbouwing van zijn aanvraag de volgende documenten aan te brengen: *“attest onvermogen land van herkomst, bewijzen financiële steun in het verleden, attest niet ten laste OCMW, bewijs voldoende bestaansmiddelen van de Belg, ziektekostenverzekering”.*

Verweerder heeft na te hebben vastgesteld dat verzoeker geen gevolg gaf aan de vraag om de nodige bewijsstukken voor te leggen toepassing gemaakt van artikel 52, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 3. Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

Verzoeker toont door louter te beweren dat hij wel de nodige stukken overmaakte ter staving van zijn verblijfsrechtelijke aanspraken – zonder dat hij ook maar de minste poging onderneemt om zijn bewering enigszins aannemelijk te maken – niet aan dat verweerder onzorgvuldig optrad of dat verweerders vaststellingen waarop de bestreden beslissingen zijn gebaseerd incorrect zijn.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend veertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK